

hjem igen. Men det er muligvis overvejet i Ministeriet, saa Ministeren kan oplyse os derom. Under Forudsætning af, at der dog er nogen Sikkerhed tilbage, har jeg ikke noget imod, at Princippet gennemføres. Men hvis det kan gennemføres dernede, forstaar jeg virkelig ikke, hvorfor vi skal beholde Prioriteterne i alle andre danske Fiskerbaade, for der maa jo dog kunne gøres samme Udlæg hos de paagældende og være samme Sikkerhed her som dernede. Det forekommer mig egentlig, at i Stedet for at indføre denne Særret for Sønderjyderne, maatte man kunne indføre en Bestemmelse om, at der ogsaa dernede kunde tages Pant i Løsøre. Hvorfor skulde man ikke kunne overføre denne Bestemmelse til at gælde dernede ligesom saa mange andre? Men jeg afventer altsaa, hvad den højtærede Minister kan sige om den Sikkerhed, der kan opnaas.

Der er i øvrigt den Mærkelighed ved dette Lovforslag, at Laanesummen er nedsat fra 500 000 Kr. til 400 000 Kr., skønt den højtærede Minister har oplyst, at i de foregaaende Aar blev alle de 500 000 Kr. opbrugt eller dog saa godt som opbrugt; det lyder jo underligt. Men jeg maa indrømme, at den højtærede Ministers Argument for at sætte Summen ned i og for sig var berettiget, idet han sagde, at Fiskeriet gaar saa daarligt, at det neppe for Tiden er forsvarligt at bevilge større Summer. Jeg kan desværre ikke benægte, at den højtærede Minister har Ret deri, for Fiskeriet gaar meget daarligt, det har ingen Markeder, og navnlig er det tyske Marked, som tidligere var Vestkystfiskernes bedste Marked, fuldstændig lukket for dem. Jeg ved, der nylig er ført Forhandlinger mellem Danmark og Tyskland om visse Forhold, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der ikke ogsaa under disse Forhandlinger har været Spørgsmaal om at skabe et Marked for dansk Fiskeri i Tyskland.

Det andet Marked for dansk Fiskeri er England, og det er blevet oplyst, at der ogsaa derovre er store Vanskeligheder, idet der har været Tale om, at man vilde om ikke forbyde, saa i hvert Fald i høj Grad indskrænke Indførselen af Fisk fra andre Lande, særlig ogsaa fra Danmark. Det er ligeledes bekendt, at i hvert Fald engelske Fiskere lægger saa mange Vanskeligheder som muligt i Vejen for, at danske Fiskere fisker med engelske Havne som Basis. Under disse Forhold vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes Regeringens Stilling er med Hensyn til disse Spørgsmaal, om der har været forhandlet med England om dette Marked og denne Indførsel af

Fisk, og hvorledes det i det hele taget forholder sig i saa Henseende.

Naar den højtærede Minister saaledes har Ret i, at Fiskeriet gaar tilbage, og at det derfor er betimeligt at indskrænke Laanesummen til Anskaffelse af Fiskerbaade, vil jeg samtidig henstille, om det ikke kunde være paa Tide at nedsætte en Kommission, der kunde undersøge Fiskeriets hele Stilling; thi det kan ikke nægtes, at den i Øjeblikket er meget kritisk. Der er, som sagt, ingen Markeder, men det er ikke det eneste, der synes at være i Vejen; det synes ogsaa, som om visse Fiskearter, der tidligere har været almindelige ved vore Kyster, ikke længere er saa almindelige her. Videnskabsmændene mener vist ogsaa, at nogle Fisk fuldstændig forsvinder eller bliver udryddet, medens andre gaar til andre Have og altsaa ikke kommer til vore Kyster. Hvillingen f. Eks. findes langt fra i det Omfang som tidligere, og den har dog tidligere været Genstand for et meget stort Fiskeri paa Vestkysten. Rødspættefiskeriet, der ogsaa har været meget omfattende, giver heller ikke længere et nogenlunde rimeligt Udbytte. Der er egentlig kun to Slags Fiskeri, der gaar baade i Danmark og Norge, det er det store Torskefiskeri i Norge, som er Grundlag for Klipfiskproduktionen, og saa Sildefiskeriet. Disse to Slags Fisk kan endnu udføres til Markeder, der er nogenlunde tilgængelige for Danmark, fordi vedkommende Lande ikke har saa lav en Valuta som f. Eks. Tyskland. Derfor synes jeg, det burde undersøges, om ikke det danske Fiskeri kunde omlægges paa et andet Grundlag, saaledes at Staten kunde have Grund til i højere Grad at yde Støtte, og at Fiskeriet kunde drives rationelt.

Der er ogsaa noget ganske mærkeligt i, at paa samme Tid, som vi sender vore Fiskere til England og lader dem fiske med engelske Havne som Basis, kommer de svenske Fiskere f. Eks. til Skagen og andre danske Havne og driver Sildefiskeri der. Det vilde dog være rimeligt, om vore egne Fiskere kunde drive Fiskeri ved vore egne Kyster. Ogsaa dette er et Spørgsmaal, der kunde overvejes i en Kommission som den, jeg her har nævnt. Der skulde rimeligvis anskaffes andre Redskaber og træffes andre Foranstaltninger end dem, Fiskerne er vant til, men ogsaa dette maatte kunne lade sig gøre med Statens Støtte. Lige saa vel som Staten laaner til de Fiskekuttere, der hidtil er brugt hovedsagelig til Rødspættefiskeriet og Hvillingfiskeriet, kunde der ogsaa gives Tilskud til Baade, der drev Sildefiskeri eller andet lignende Fiskeri, som kunde blive et indbringende Erhverv. Jeg henstiller derfor